

opusdei.org

„Ištvermingai eik prie Tabernakulio“

Ištvermingai eik prie
Tabernakulio, fiziškai arba
širdimi, kad jaustumėsi
užtikrintas ir ramus, ir kad
jaustumėis mylimas... ir
mylėtum! (Kalvė, 837)

sausio 27 d.

Nurašau vieno kunigo žodžius,
skirtus tiems, kurie seka juo jo
apaštaliniam užmojyje: „Kai
kontempliuojate šventąją Ostiją,
išstatytą monstrancijoje ant
altoriaus, apmąstykite, kokia

Kristaus meilė, koks Jo švelnumas. Aš tai suvokiu per meilę, kurią jums puoselėju; jei galėčiau dirbti toli ir sykiu būti su kiekvienu jūsu, kaip mielai tai padaryčiau!

O Kristus tai gali! Ir Jis, kuris myli mus be galo didesne meile, negu gali puoselėti visos žemės širdys, pasiliko, kad mes visada galėtume vienyti su Jo švenčiausiuoju Žmogiškumu ir kad padėtų mums, paguostų mus ir sustiprintų, idant būtume ištikimi.“ (Kalvė, 838)

Išoriniai meilės ženklai turi kilti iš širdies ir vėliau pasireikšti krikščioniško gyvenimo liudijimu. Jeigu atsinaujinome priimdami Viešpaties Kūną, turime tai įrodyti darbais. Tebūna mūsų mintys nuoširdžios – pilnos ramybės, atsidavimo ir tarnystės. Tegu mūsų žodžiai būna teisingi, aiškūs bei tikslūs, tepajėgia jie nuraminti ir padėti, o ypač kitus apšviesti Dievo

šviesa. Te mūsu veiksmi būna
nuoseklūs ir vaisingi: teskleidžia jie
bonus odor Christi – mielą Kristaus
kvapsnį, primenantį Jo elgesį bei
gyvenimo būdą. (Kristus eina pro
šali, 156)

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/istvermingai-eik-prie-
tabernakulio/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/istvermingai-eik-prie-tabernakulio/) (2026-03-29)